



Tich• & spol

November/December 2016

TICHÉ PARKETY VRZGAJÚ

STOPY SNOV

PETER BELAN / ĽUBOMÍR FELDEK

MYSAMI





TICHÉ PARKETY VRZGAJŮ

T P V

...alebo
Všetko je inak...



Tiché parkety vřzgjú je netradičný názov pre zoskupenie desiatich mladých hudobníkov a spevákov, ktorí sa vzhliadli v rockovej klasike. Nepristupujú k nej však s prehnanou úctou či pietou ako k čomusi nemennému, definitívne zakonzervovanému, ale ako k živému materiálu, ktorý je možné ďalej pretvárať a upravovať na svoj obraz.

O projekte hovoria **Jakub Branický** a **Robo Horňák**:

Je to zvláštny paradox, ak sa mladí muzikanti programovo venujú hudbe, ktorá patrí skôr generácii ich rodičov. Nirvana, Led Zeppelin, Queen, Janis Joplin, Eagles, ale aj Jesus Christ Superstar... Je to ako výlet do minulosti, prelet nad pomníkmi rockovej histórie. Prečo vlastne? Čo vás k tomu viedlo?

Jakub: Ja som vyrastal na hudbe mojich rodičov, mal som k dispozícii všetky ich kazety, a neskôr aj CD, a v istom veku z dlhej chvíle doma, keď ešte nebol internet tak dostupný a teenageri nemali smartfóny, som počúval hudbu, a zisťoval, že vlastne to, čo v tej dobe už bola pre mňa antika, je vlastne kvalitná hudba, ktorá ma oslovuje omnoho viac, než všetko, čo vyplul prelom milénia. V dnešnej dobe, dlhých 16 rokov po tom spomínanom prelome však funguje také zvláštne pravidlo, že čo je nové, to je lepšie. Každého pol roka

sa na trhu objaví nejaká tá novinka, ktorú všetci nutne "musia mať" a "potrebujú" k tomu, aby bol ich život lepší, bez ohľadu na to, či to tak naozaj je. Bohužiaľ s hudbou je to rovnako a generácie, ktoré sú mladšie ako ja to naozaj veľakrát vnímajú tak, že stará hudba už z princípu nemože byť dobrá, aj keď sa im paradoxne najviac páčia prerábky starej hudby mladšími interpretmi. Jednoducho majú zakódované niekde v hlave, že každý nový hudobný hit je o niečo lepší ako ten predošlý, bez ohľadu na kvalitu tej hudby. Teda prečo staré hity? Za mňa preto, lebo je to bez ohľadu na ich vek stále skvelá hudba a chcem, aby prežila :)

Robo: Ja som ako "rodič" nadšený, že sa "decká" chytili :)a som nadšený až tak, že som po tridsiatich rokoch opäť chytil gitaru do rúk a na druhom koncerte som aj čo to zahral :)



K prevzatým skladbám sa dá pristupovať dvomi spôsobmi. Jeden z nich je čo najpresnejšie okopírovať originál a odhrať ho čo najvernejšie. To je princíp revivalových kapiel. Vy ste si však vybrali druhý, ťažší spôsob – piesne upraviť, prekopať do novej podoby. Nebojíte sa poznámok typu:..“Originál je aj tak lepší...”?

Jakub: Princíp revivalových kapiel je niečo, čo ja osobne strašne obdivujem, aj preto, že mňa to nebaví (hrať). Veľakrát som sa snažil zahrať a naučiť sa na gitare skladby od Nirvany, Led Zeppelin, Guns N' Roses, Black Sabbath, Lennona tak, ako sa "správne" majú hrať. Mechanicky som sa to naučil, ale nikdy z toho nešla taká emócia ako z toho originálu a teda ma tento princíp hrania začal nudiť... Viac ma bavilo zobrať si len napr. základný gitarový riff a vymýšľať, ako ho niekam posunúť, ako ho zahrať tak, aby som s tým bol spokojný hlavne JA! Originál je lepší v tom, že je a navždy bude originál, my sa ho nesnažíme napodobniť alebo prehrať, chceme ukázať, ako tú danú skladbu vnímame my.

Robo: Originál je a bude vždy originál!!! Zahrať niečo ako zeppelíni? To sa nedá..... Snažíme sa vychádzať z individuálnych muzikantských cítení členov kapely a hľadať cez originál SEBA, NÁS.



Zoskupenie, ktoré dnes tvorí desiatka muzikantov a spevákov, resp. speváčok, sa už nedá nazvať skupinou, ale skôr orchestrom. Budete sa ešte ďalej rozširovať?

Jakub: Samozrejme, keď nás raz konečne dajú do amerického múzea "Rock 'n' Roll Hall of Fame", chcem, aby náš malý rockový orchester zaberá jednu celú miestnosť. Naše voskové podoby sa predsa nebudú deliť o pódium s niekým iným.

Robo: Všetko je možné!!! Rockový cirkus to istí :)



Z vašich vystúpení sála neuveriteľná energia a každým z doterajších koncertov dokazujete starú známu pravdu, že rock je predovšetkým zábava, show... Je to preto, že väčšina hudobníkov je nejak prepojená s divadlom? A dokonca divadlom TICHŤO a spol., ktoré Parketám poskytlo priestor?

Jakub: Dúfam, že teraz hovorím za celý náš 10-členný ansábel... tá energia je asi výsledok toho, ako na nás pôsobia diváci a samozrejme aj my jeden na druhého. To, že sme z veľkej časti aj divadelníci, má skôr vplyv na výber skladieb, scénar a doprovodné videá. A to, že sme skoro všetci z prostredia Divadla TICHŤO a spol. je len taká malá DPHčka - aspoň sa už poznáme a máme za sebou aj nejakú tu spoluprácu :)

Robo: "It's only rock and roll but i like it". Zuzka Šťastná a Juliana Hamranová sú vyštudované herečky, Jakub Branický je scénograf, Marek Suchoža autor hudby do niektorých Ticháčkových inscenácií. A Filip Krišš, Ľubomíra Verbovská, Pavol Makara, Dušan Klimovský, Valér Juščák sú vlastne divadelní aj osobní kamaráti. Komorné divadlo spojilo Veľký rockový orchester :)



Sú Parkety jednorazový projekt v podobe troch vystúpení na scéne TÍCHA a spol. (Vol. 1 až 3) alebo uvažujete aj o ďalšom koncertovaní mimo divadla?

Jakub: Jednorazový projekt? Dúfam, že nie, ale vždy sa môže objaviť nejaká tá Yoko Ono...

Robo: Ja dúfam, že Parkety budú vrzgať aj naďalej...





**Oslava narodenín od N°6 po
Romea a Júliu**

*Divadelné zoskupenie Stopy
snov*

Fotografická výstava N°6 zachytáva 6 výnimočných rokov neobyčajnej divadelnej cesty divadelného zoskupenia Stopy snov a blížiac sa šiesta premiéra pod názvom RaJ alebo láska je mo-drina (5.11.2016) je obdobím, kedy Zoskupenie Stopy snov zvýšenou aktivitou oslavuje svoje šieste narodeniny...



Foto: Alžbeta Marendiaková

Pár otázok Mati Jakubcovej, pedagogičke a organizačnej duši kolektívu...

*Šesť rokov práce v Divadelnom zoskupení Stopy snov zosumarizovaných v nádhernej a emotívne silnej výstave portrétov hercov, ktorej si spolu s **Betkou Marendiakovou**, spoluautorkou. Čo Vám chodilo po hlave, keď ste portréty fotili a čo, keď ste prvýkrát na ne pozreli?*

Urobiť portréty tak, aby samotné portréty vyjadrovali tých 6 rokov. Aby z tých fotiek bolo jasné, že sú na nich herci, aby divák neriešil, že ktorý z nich je znevýhodnený a ktorý nie. Zároveň sme hľadali inú polohu výrazu - energie, akú máme v civile :-)

Keď som fotky prvýkrát videla, vedela som, že sa nám to podarilo a bola som užasnutá z toho, čo spraví "stajling", výber šiat, make up, ako fotka dokáže zachytiť jedinečnosť momentu. Nebola som ešte súčasťou takéhoto "projektu". Bola to pre mňa obrovská skúsenosť.



Foto: Alžbeta Marendiaková

Raj (Rómeo a Júlia) - téma lásky pri mentálne znevýhodnených je dnes je u nás ešte stále tabu... Líšia sa postoje pedagógov a inscenačného tímu pred skúšobným procesom a teraz pred premiérou?

Ani nie. Poznám našich hercov veľmi dlho aj mimo divadla a viem aké majú trable s láskou a vzťahmi všeobecne. Avšak nie je to tak, že by na to nemali, alebo by to nevedeli. Nemajú toľko možností a potrebujú podporu to celé ustáť. Ako ostatne aj my, keď sa pre lásku trápime.

Rozdiel cítim v tom, že teraz s tým ideme na javisko, pred divákov. A s tým je spojená zodpovednosť za to, že keď máme odvahu to "hrať", je na čase to aj "pretaviť" do ich životov. Podporiť nie len ich, ale hlavne ich rodičov a príbuzných, nás, ktorí pre nich pracujeme... A tu už hovorím ako pedagóg, a nie ako herečka 😊



Raj alebo Láska je mo-drina - Koľko z toho procesu rozmýšľania, myslíte si, zavnímali naši výnimoční herci?

Téma lásky sa nás týka všetkých rovnako, ale nie všetci máme rovnaké skúsenosti. A tak, to majú aj naši herci. Niektorí to vníma viac radostne, niektorí sa trochu trápia. Miera vnímania lásky sa nedá odmerať. Ja sa tam tiež dosť trápim 😊

Naši herci sa k celej téme zodpovedne postavili. Vedia, že je to nich, o vzťahoch, že hrajú samých seba. V inscenácii je veľa vtipu a radosti a verím, že to divák pocíti...

Foto: Alžbeta Marendiaková

A krátko pred premiérou a k nej - aj Paťa Jariabková Garajová umelecká vedúca zoskupenia...

Naše zoskupenie Stopy snov od začiatku, teda 6. rok, pracuje tak, že naši dospelí herci – neherci, prinášajú svoje témy, svoje túžby a aj svoje slová a vety, ktoré potom vkladáme do predstavenia a ako korálky navliekame na divadelnú niť. Našich úžasných hercov vždy lákala téma lásky a musím sa priznať, že my sme ju jemne odsúvali, aby sme nezabrdli do vecí, ktoré sú také krehké a môžu byť aj veľmi zraňujúce. Ale vrátilo sa nám to naplno. Na otázku, o čom by sme mali hrať novú hru – bola odpoveď jednoznačná.

O láske. Rozprávame sa, opäť spolu premýšľame. A cítime, ako je téma lásky ľudí s postihnutím stále tabu.

Čo dodať, prídte si pozrieť výstavu i predstavenia a my už len: držíme palce – tfuj, tfuj, tfuj...

viac na: tichoaspol.sk/divadlo/raj-alebo-laska-je-mo-drina/



Foto: Alžbeta Marendiaková



**Ticho
a spol. Stopy
& snov**
uvádzajú
výstavu
fotografií

N°6

14.10-6.11.2016
vernissáž 14.10.2016, 17:00
v divadle Ticho a spol.
Školská 14, Bratislava

N°6

Fotografická výstava, ktorá zachytáva 6 výnimočných rokov neobyčajnej divadelnej cesty divadelného zoskupenia **Stopy snov**.

14.10. – 6.11.2016
vo foyeri divadla **TICHO a spol.**



Foto: Alžbeta Marendiaková

Fotografická výstava, ktorá zachytáva 6 výnimočných rokov neobyčajnej divadelnej cesty divadelného zoskupenia **Stopy snov**.

14.10. – 6.11.2016
vo foyeri divadla TICHŤO a spol.

Pripravujeme v TICHU a spol.

Peter Belan:

Ostrov (nielen) pre Jara Filipa

Večer lekára a divadelníka Petra Belana a spisovateľa Ľubomíra Feldeka

Lekár a spisovateľ, ale v neposlednom rade aj textár a divadelník **Peter Belan** má v kontexte slovenského divadelníctva, ale najmä histórie divadiel malých foriem osobitné postavenie. Koncom šesťdesiatych rokov v legendárnom podzemnom priestore terajšieho Hlavného námestia (kedysi sa nazývalo námestie 4. apríla) spoluzaložil súbor Divadlo u Rolanda a položil tak základy takmer dvadsaťročnej histórie rovnomennej scény, ale aj dlhej línie bratislavských maloformistických súborov. Pivničný priestor s takmer nedýchatelnou atmosférou sa stal domovskou scénou pre mnohé významné MJF divadlá a folkových pesničkárov a na jeho doskách vyrástol celý rad osobností slovenskej kultúrnej scény.

Legendárnou sa stala najmä inscenácia **Ostrov čiže Vo štvrtok prišiel Piatok a rafinovaným spôsobom sa udomácnil...** Hrala sa nepretržite takmer päť rokov (1974 až 1978), dožila sa úctyhodného počtu 111 repríz a pri jej realizácii sa zišlo mimoriadne silné zoskupenie - Peter Belan, Ivan Hudec, Zuzana Homolová, Karol Hudec, Frederika Obermaierová... A tiež **Jaro Filip...**

Prvé stretnutie s touto multižánrovou osobnosťou popisuje Peter Belan takto:

„Odchodom Tóna Kubasáka sme boli postavení pred nutnosť nájsť nového klavíristu, pretože do pripravovanej hry bolo treba na poslednú chvíľu zložiť zo desať nových pesničiek.

Dostali sme tip, že v istom bare sa pohybuje študent VŠMU, ktorý, keď už je kapela unavená, prichádza na pódium a za klavírom stvára psie kusy. Čoskoro sme vedeli meno i adresu, a tak sme sa vybrali za ním. Povedali sme mu, čo od neho chceme, on sa zamyslel a odvetil: Dnes je streda, zajtra štvrtok, v piatok idem domov do Rajca, v pondelok to máte hotové. Príliš sme tomu neverili, ale on v pondelok priniesol nové pesničky, ktoré sme hrali

tak, ako ich cez víkend v Rajci napísal, niekoľko rokov. Tak sa začala naša spolupráca i kamarátstvo s Jarom Filipom.“

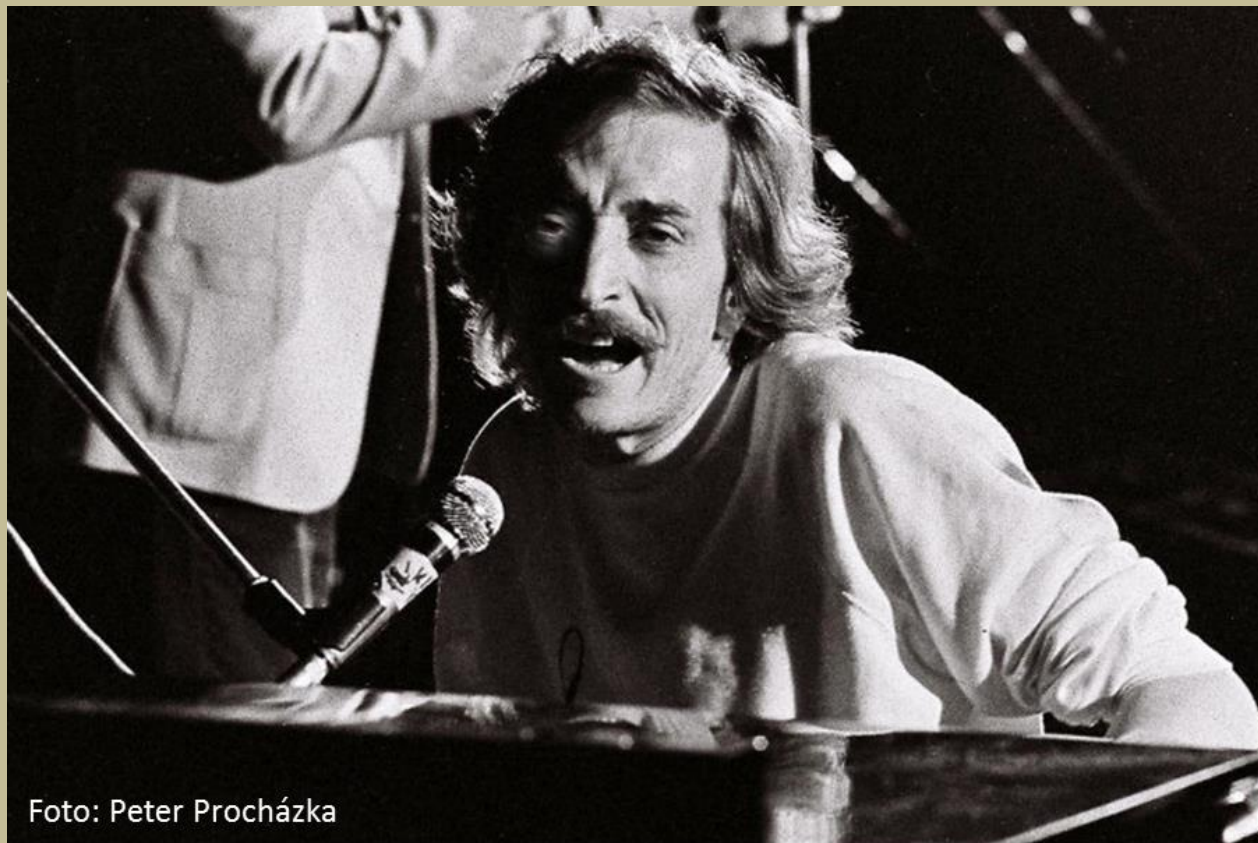


Foto: Peter Procházka

Spolupráca s Jarom Filipom bola tak inšpiratívna a Filipov prínos tak výrazný, že okrem pesničiek postupne začal do textu hry zakomponovávať vlastné vstupy, hudobné klaunérie, v ktorých sa ukazoval nielen ako zdatný entertainer a mystifikátor, ale predovšetkým ako histórie hudby znály muzikant.

Na Divadlo u Rolanda, Jara Filipa, Ruda Slobodu a ďalších spolupracovníkov zaspomína Peter Belan v spoločnosti básnika, prekladateľa, ale aj čerstvého jubilanta Ľubomíra Feldeka.



MYSAMI v TICHU a spol. - 2. decembra 2016

Všetko začalo takmer náhodou pred desiatimi rokmi, keď pesničkár a neúnavný recesista Ivo „Had“ Weiss nahlásil do akejsi súťaže fiktívnu skupinu, ktorú si práve vymyslel. Ako však ubiehal čas, nakoniec nezostalo len pri mystifikácii, ale doslova pár dní pred termínom vystúpenia skupina naozaj vznikla a s malými obmenami trvá až dodnes.



Základnými piliermi skupiny je dvojica spevákov, gitaristov a skladateľov prevažnej časti repertoáru skupiny **Ivo Weiss** a **Rado „Radiar“ Tiňo**. Každý z nich predstavuje iný hudobný svet – Ivo Weiss je folkovo-šansoniérsky ladený pesničkár a ctiteľ klenutých, harmonicky bohatých melódií, Rado Tiňo naopak sa prináša do kapely skôr priamočiarejšiu rockovejšiu polohu. Ďalšími členmi kapely sú **Michal „Seejfo“ Tölgyessy** (gitara, perkusie), speváčka **Lucia Perďochová** a basgitaristka **Katka Žilová**.

Skupina MYSAMI vystúpi v Divadle TICHU a spol. v piatok **2. decembra 2016** a súčasťou koncertu bude bratislavský krst cédečka s názvom **Uhlopriečky hlasov**.

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...

Prvé odozvy:

„Dramaturgie Viki Janouškovej či už v bývalom Divadle a.ha. alebo v súčasnom TICHU a spol. vždy prinášali témy výsostne komorné a zamerané síce priamo na najhlbšie ľudské bolesti, ale inscenované vždy divadelne vyrovnané a v bravúrnych hereckých či scénografických riešeniach, ako je to aj v tomto prípade...“ (z recenzie Dagmar Inštorisovej, Pravda 8.10.2016)

„Mám naozaj super zážitok z toho celého, veľmi som nad tým uvažovala, lebo tá myšlienka toho prenechania zážitku druhému bola dosť ťažká, smutná a zároveň príjemná; páčila sa mi hudba, aj ten klavírny motív a rozmýšľala som, prečo chcela herečka stále tancovať, tak som rozmýšľala nad symbolikou ...“
(študenti Pedagogickej a sociálnej akadémie)



Foto: Lucia Doubravová

30. 9. 2016 - PREMIÉRA
Viki Janoušková: Zdanlivo slepá ulička

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...



Výstava fotografií scénografa
Jakuba Branického

7.10.2016

Spoločné koncerty spriaznených duší
Půljablkoň (ČR) a Trojky Zuzany
Homolovej vždy bývajú zážitkom.



Foto: Lucia Doubravová

Obzretie

alebo

Čo bolo v TICHU...

14. 10. 2016

Jednofázové kvasenie a krst CD Rybí menuet



CD Rybí menuet sa dá objednať e-mailom na adrese:
www.jednofazovekvasenie.sk

Zároveň pozývame na vianočný koncert skupiny Jednofázové kvasenie dňa **16. 12. 2016** v TICHU a spol.

Ticho & spol



Divadlo TICHŤO a spol.
odtlačok na duši divákov a tvorcov.

ISBN 978-80-971007-0-0

KNIHA: TICHŤO a spol. odtlačok na duši divákov a tvorcov

Pri príležitosti 5.výročia svojho vzniku, vydalo Divadla TICHŤO a spol. pod vedením Viki Janouškovej reprezentatívnu publikáciu. Jedinečné prerozprávanie príbehu divadla s rozhovormi hercov, tvorcov, fotografiami a odbornou štúdiou.

V priestore Divadla TICHŤO a spol. vzniklo za 5 rokov (2010-2015) existencie - 19 nových inscenácií, odohralo vyše 360 predstavení, koncertov, výstav a iných eventov, ktorých sa zúčastnilo cez 12 850 divákov. Okrem toho TICHŤO i divadlá Platformy sa zúčastnili mnohých festivalov a zájazdov...

Knihu **TICHŤO a spol. odtlačok na duši divákov a tvorcov**, vydalo Divadlo v roku 2015 pomocou sponzorov a dobrovoľných darcov vo vlastnom náklade. Kúpiť si ju môžete v pokladnici Divadla hodinu pred predstavením, alebo objednať prostredníctvom internetového knižného e-shopu (Gorila.sk, Martinus.sk).



Ticho & spol

© 2016 TICHŔO a spol., komorné divadlo, folk, blues, literatúra

Editor: Viki Janoušková

Texty a rozhovory: Miloš Janoušek, Viki Janoušková

Grafické spracovanie: Miloš Janoušek

Fotografie: Lucia Doubravová, Juraj Starovecký, Sancho, Milan Źitný, Alžbeta Marendiaková

Predaj vstupeniiek v pokladnici Divadla hodinu pred predstavením

Predpredaj e-vstupeniiek: Interticket – Ticketportal

Kontakt: Divadlo TICHŔO a spol., Školská 14, 811 07 Bratislava

E-mail: tichoaspol@gmail.com

Telefón: 0908 111 065

www.tichoaspol.sk